

konkurrenceproblemet er langt større og rækker langt videre end blot til danseskoler. Det handler også om den konkurrenceforvridning, som oplysningsforbundene udsættes for fra de tilgrænsende lovområder, de undervisningsaktiviteter, der finder sted på VUC-skoler, AMU-skoler, handelsskoler og tekniske skoler.

For Venstre understreger dette brede konkurrenceproblem behovet for en grundig debat om, hvilken rolle folkeoplysningen skal spille i det moderne samfund. Vi er nødt til at få en drøftelse af, hvordan vi skal afgrænse folkeoplysningens indhold og omfang, så den kan finde sin egen plads på nogle økonomiske vilkår, der er bred accept af.

Vi kan ikke leve med, at én udbyder af en bestemt aktivitet kan få offentlig støtte, mens en anden udbyder af den samme aktivitet ingenting kan få. Vi kan i hvert fald ikke leve med det, hvis de særlige omstændigheder, der oprindeligt lå bag folkeoplysningslovens regler om tilskud, ikke længere er til stede, og med de særlige omstændigheder sigter jeg naturligvis til det forhold, at mennesker går sammen på egne præmisser og tager ansvar, det, man sådan lidt firkantet kunne kalde det demokratiopdragende element.

Og hvor er det demokratiopdragende element henne, hvis en stadig større del af de offentlige støttemidler anvendes til ganske almindelige fritidsaktiviteter? Ikke fordi der er noget galt med ganske almindelige fritidsaktiviteter, det er der slet ikke, men hvis det alene var folks aktive fritid, vi ville støtte, så var argumentet for, at nogle initiativtagere kan få støtte til en bestemt aktivitet, mens andre kommercielle udbydere ikke kan få støtte til den samme aktivitet, helt og aldeles væk. Det, vi støtter, er ikke bare fritidsaktivitet, men også den særlige ramme, som fritidsaktiviteten etableres i.

Derfor har vi brug for en grundig debat om, hvordan vi kan definere, hvad jeg vil kalde et nyt rum for folkeoplysningen, det, der kunne blive en slags nyt brændpunkt mellem det, man lidt firkantet og med fare for at blive misforstået kunne kalde banale fritidsaktiviteter, på den ene side og så den egentlige kompetencegivende uddannelse på den anden side. Den drøftelse har vi brug for. Det er en drøftelse, vi i Venstre tillægger stor betydning og selv vil tage initiativer til i den nærmeste fremtid, og den er der nu også lagt op til føres ind i Folketingssalen med det ændringsforslag stillet af ministeren, som vi varmt kan støtte, om, at vi senest i folketingsåret 1999-2000 får en ny revision.

I det lys og med den imødekommelse og med den ny anerkendelse også hos regeringspartierne af, at der er problemer på det her område, har vi i Venstre valgt at søge maksimal indflydelse på den debat, der kommer, frem for blot her i dag at stille et forslag, der kunne gå hen og blive et rent paradeforslag, om konkurrenceproblemet, al den stund det ikke ville kunne vedtages.

(Kort bemærkning).

Peder Sass (S):

Det er nærmest for at få afkræftet en misforståelse, som jeg mener at hr. Lars Løkke gjorde sig skyldig i. Der er ikke tale om, at de 60-årige får et særligt tilskud eller har et særligt støttebehov.

Nej, det, det drejer sig om, er, at ved denne lov indføres der nu en bestemmelse svarende til den, der gælder for de under 25-årige. Foreningsverdenen har haft det problem tidligere, at i det øjeblik man havde ældre borgere, der ønskede at deltage i en fritidsaktivitet, blev foreningen straffet, og det, der sker med denne ændring, som er en forbedring af lokaletilskudsberegningsformerne, er, at nu bliver foreningsverdenen ikke straffet, fordi der er ældre medborgere over 60 år, der ønsker at deltage i aktiviteterne. Det er det, der er en væsentlig ændring.

Endelig må jeg sige, at det er da tilfredsstillende at konstatere, at hr. Lars Løkke Rasmussen her bekræfter, at man ikke ønsker at true den traditionsrige folkeoplysningslov.

(Kort bemærkning).

Lars Løkke Rasmussen (V):

Nu er det jo lidt en leg med ord, og jeg vil nu fastholde, at det ændringsforslag, der er lagt op til fra flertallet i Uddannelsesudvalget, er et ændringsforslag, der går ud på at støtte foreningsaktiviteter for over 60-årige.

De eksisterende regler er sådan, at foreninger på hovedområde 2 har krav på lokaletilskud, for så vidt angår de af foreningens medlemmer, der er under 25 år. For de medlemmer, der er over 25 år, sker så et fradrag, når støtten regnes ud, og det fradrag kommer nu ikke længere til at ske, for så vidt angår de over 60-årige. Dermed kan man med fuld ret sige, at der er tale om, at man indfører en tilskudsordning for foreningsaktiviteter for folk over 60 år.

Vi har bestemt ikke det fjerneste imod, at over 60-årige er aktive i foreningslivet – det støtter vi af et varmt hjerte – men vi betragter de over